

ZAKARIÁS ISTVÁN

Sancho Panza szerenádja

Szalonna, ó, szalonnám,
esdelek néma lesben
káprázatom kioltván,

hogy testesülj e testben,
nyársvasra tűzött álom,
sercenne zsírja cseppen,

emléked inhalálom —
mint köd terül agyamra
szétfoszló délibábom:

drága mennyei manna,
tátongó tölcser torkán
beomló löszfalatka,

hámos belek szánútján
csilingelő falatka,
ki feldobod a formám,

jól jönnél most kapóra,
szalonna, étkek éke,
jövel, ne hagyj magamra,

s kezem tárom az égre:
tárulj fel, szezám-kamra,
repülj a számba végre,

ételek sült galambja,
láng éhemet kioltó
szalonna, ó, szalonna:

elsősegély, poroltó,
áttetsző fényű kristály,
szögen szárított oltó...

emészti etruszk, akháj,
makkolt bakonyi bacon,
bőr alatt zsírszövet: háj

implantátum, zsír-ikon,
parasztgyomor eszence,
bioaktív szilikon — —

avas sarokvas kence,
elixír, füstös fétis
urál-altaj licensze,

készítve: lege artis —
aranyfüst, égi pálma,
szalonna csak azért is,

besózva, füstre vágva,
paprikázom, ha abált,
és forgatom a pácba,

(borókabogyó sem árt)
a lacikonyha kosztom
francia mód à la carte

magára is fogyasztom,
úr-éhem feneketlen
falánkságára flastrom,

tengődtem én vakhiten
eleget, horpasz hassal,
mindennapi kenyerelem:

szalonna, ó, malaszttal
teljes, adass meg nekem,
persze kimérve lattal,

akárcsak az énekem
fonala, mit múzsa fon,
szöszölve a végeken,

flamand falikárpton,
s értékét mit se sejté...
merenghet a végokon,

neved ki diccsel ejté,
a böllér, amint bárdja
az oldalast lefejté —

szalonna, ó, szalonna,
(bár lennék én szelindek)
marakvó kutyák konca,

bambán emészténélek,
üdvöd, ó, hekatomba
dekára mért temérek,

s ha szól a szív parancsa,
érted zengjen hozsannám,
akárha de la Mancha
hablatyolna, szalonnám:
pavlovi nyálvadásék,
reggelim és uzsonnám,

nektár, munkásosztalék,
lásd, érted égten égek,
szemen szedett maradék,

kilángított szövétnek,
húsvéti nagypénteken
bolondító beléndek,

sámános révületben
igéző látomásom,
szalonna: rendületlen,

dicső szentháromságom,
háttájékról lefejtett,
leltári száma három,

netán visszakeresed:
családfa disznó ágon
tisztátalan eredet —

nem kóser, mit se bánom,
a törvény hogy van írva,
legel vágott patákon,

vagy kérődzik a birka,
s a húsos kolozsvárit
az érfalam hogy bírja,

a vega mint parázik,
és epém zöld fekélye
mily árnyalatba játszik,

bűnbánat szép reménye,
hogy túlcsap-e a szélen
székletem habszegélye,

a hasam hogy spékelem,
a világ szebbnek látszik,
a sztoa nem kenyerem,

de mindez mit se számít,
a gondjaim elülnek,
és szélmalom sem ámit,

gombjaim lerepülnek,
és kipattant köldököm
szegeződik az úrnek,
szétterülök a földön
hanyatt a fűben fekve,
a nyelvemet kiöltöm,

Sanchónak jó a kedve,
szólatom fingdudámat,
ó, teliholdas estve — —

kísértsen mást a bánat,
szalonnaszere nádódom
küldöm akárki másnak.

Agyó, korgó világom!